

ZAVŘELI OČI, ABY VIDELI

BIBIANA je detský úľ

Zobďaleč dunajského nábřežia v Bratislave stojí utešený barokový palác. Od čias šľachtických majiteľov sa už v ňom vystriedal kade-кто. Prázdnu povalu nedávno prerobili na krásnu spoločenskú miestnosť, kde strešné okienka sú významný architektonický prvok. Vďaka nim z troch strán prúdi množstvo svetla. Deti sú tu doma. Bibiana, Medzinárodný dom umenia pre deti, už niekoľko rokov zasahuje do rozvoja estetického čítania malých Bratislavčanov i detí z okolia. Okrem vynikajúcich mladých pedagógov a vychovávateľov tu pracujú s deťmi aj umelci.

Dramaturgia výchovy stojí na veľkorysom základe. Od podnecovania vlastnej výtvarnej tvorivosti, deti dostávajú impulzy aj z nádherných podujatí. Napríklad sú to rozprávky Hansa Christiana Andersena v podobe výstavy a besied s deťmi. Jej ohlas je veľmi priaznivý. Natolko, že na dielo svetového rozprávkára sa prichádzajú pozrieť aj rodičia. Asi sa nenápadne potrebujú pri svojich deťoch aspoň na chvíľočku vrátiť do detských čias.

Minulý týždeň mala obrovský ohlas akcia Svetlo v tme, ktorú usporiadala dramaturgička Saša Fischerová pre

nevidiace deti. Akciu koncipovala v nezvyklom rozsahu. Pretože málo, či vôbec nevidiace deti sa musia spoliehať na hmat, zdravé deti vo výtvarných dielniach požiadala, aby si predstavili, že nevidia. So zatvorenými očami vytvorili plastické obrázky, ktoré dajú nevidiacim deťom, aby mohli lepšie spoznávať svet. Zapojili sa aj všetci pracovníci Bibiany. Z domu nanosili zrkadielka, mušličky, pierka, kameňky. Do lesa šli nazbierať mach, trávy, konáriky, šišky... To všetko dali do košíkov, zakryli čiernou šatkou a deti si museli povyfahovať, čo podľa hmatu pokladali za potrebné

pre hmatový obrázok na tému príroda. Potom zatiahli v dielni okná, zhasli svetlo. Deti začali tvoriť. Do očí vháňalo slzy, ako sa mnohé dokázali vcítiť do nevidiacich prstov svojich vrstovníkov, aby im sprostredkovali, uľahčili vnímanie krás sveta. Táto akcia pomáha nielen postihnutým deťom, ale aj zdravým byť ohľaduplnejším k nevidiacim. V každodennom živote viac brať na nich ohľad. Napríklad v tom, že na ulici nenechajú ležať kameň, ktorý palica slepca nenájde, ale jeho noha sa oň môže potknúť.

Zatiaľ posledná, veľká akcia bola súťaž v oblasti vedeckej a odbornej literatúry a beletrie pre deti a mládež o Najkrajšiu knihu Slovenska 92. Súťažilo 135 kníh. Predseda poroty, významný výtvarník Miroslav Cipár povedal, že sa usilovali ocenením vytvoriť kolekciu krásnych kníh, pričom odmeňovali ilustrátorov, kníhtlačiarov, grafických úpravcov i vydavateľov. Medzi odborníkmi i novinármi vyvolali veľký ohlas úspechy Vydavateľstva Modrý Peter z Levoče. Najviac polygrafických (tlačiarenských) cien získala martinská Neografia. Tá najkrajšia z najkrajších je rozprávka Martinko Kinkáš.

Hana Horká